

לנפח את האגו שלו. הבחורה הזאת, ששלחו מכולבוטק. יתכן שדני מצא חן בעינייה. הרי היא בעצמה אמרה שיש לה רגשות מעורבים, אז למה היא מתכוונת? אני משוכנעת שדני לא בגר כי בתקופת נשואינו. בכלל, תאמיני לי, המין לא בראש שלנו ואני לא יודעת איך הולך את עצמו שולל!

דני הוא קצת בלה-בלה — ואולי כך הולך את עצמו שולל. הוא לא בחור טיפוש, אבל את זה עשה בטיפשות. אני מקווה שהוא יתיר חזק ממה שזה נראה. היום, בבית-המישפט, הוא חיך אליי ואיזה מבטים שלח לי, שיגעון! אין יותר מזה!

מאז שנעצר דיברתי עם דני פעמיים בטלפון. הוא דיבר מהמעצר כשיש שוטרים לידו, או הוא לא דיבר על העניין הזה, הוא אמר לי שהוא אוהב אותי. הוא גם שלח לי מיכתב, אני לא אראה לך אותו. אבל הוא כתב לי שהוא אוהב אותי מאוד.

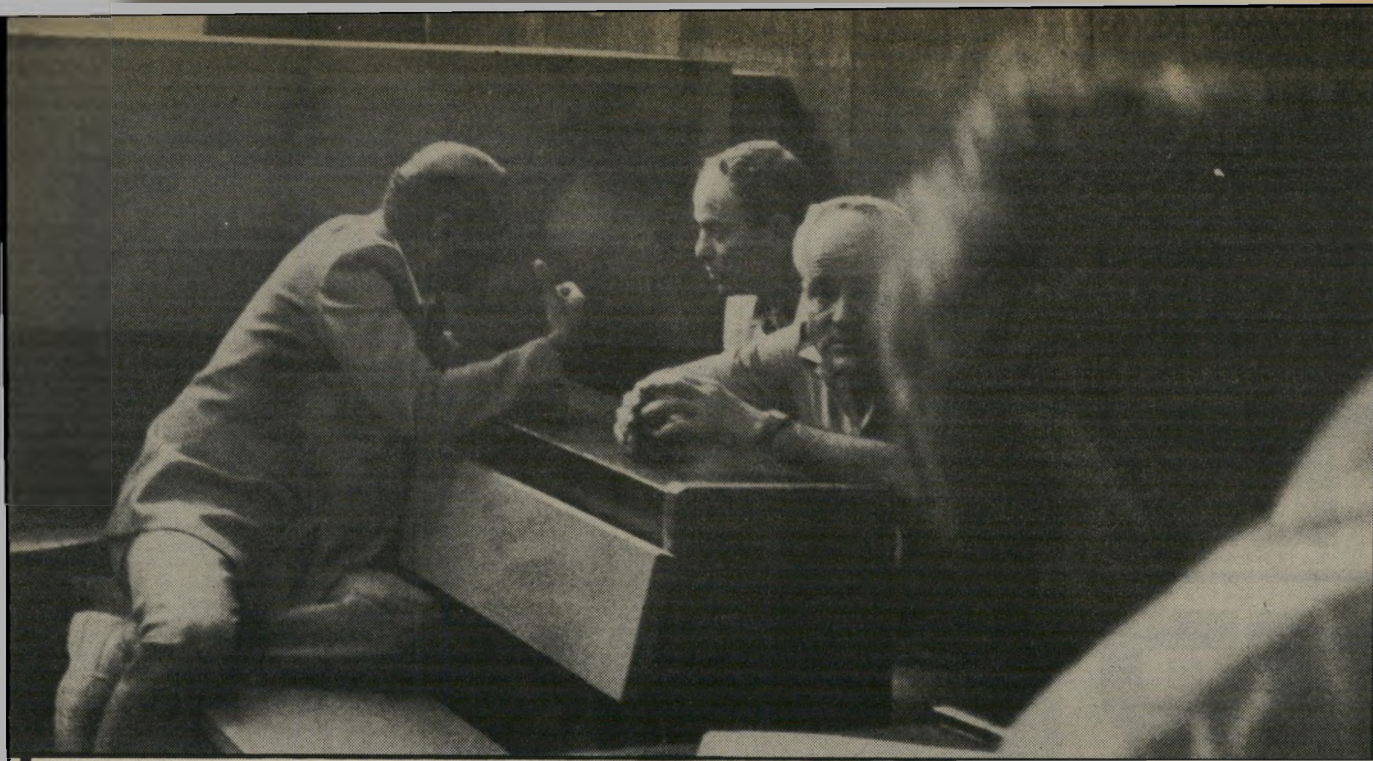
עך באן דבריה של לאה. שאלתי אותה מדוע לא תראה לי את מיכתבו של בעלה, והיא החלה מחפשת אותו, ואז התברר לה כי, כנראה, השאירה את המיכתב באולם-המישפט. החבר של אחותו של אמיצי התנדב לעלות למעלה ולחפש את המיכתב.

לאה שתתה את הקפה. עישנה עוד סגריה וחיתכה להחלטתו של השופט. יום קודם לכן החליט השופט בנימין קוהלת לעצור את בעלה לשמונה ימים נוספים. על פי בקשת המישרה. עורכי-דינו של אמיצי, גלעד ישעיהו ופינחס נוסבאום, שהם בני-גילו וירי דיו האישיים, עירערו על המעצר. ה-שופט אורי שטרומן שמע את פירושים למצב המישפטי (ראה מסגרת), וכן שמע את דרישות המישרה. הוא יצא להפסקה כדי להחליט בעניין.

ביתניים נמצא מיכתבו של אמיצי, ואשתו הקריאה לי חלקים נבחרים מ-תוכו. היא סירבה לתת לי את המיכתב עצמו. כתב אמיצי:

„זוהי שעת-ערב, וזה יומי השלישי פה. את הכתבה בטלוויזיה לא ראיתי, אך עיתונות אני קורא. מהמילים המורעות שחוגגנו בה בבתי שאת חזקה ומאמינה בצדיקתי...“

על כל פנים, אני סובל מאוד

אמיצי (באמצע) בבית-המישפט. משוחח עם סרקליטו ישעיהו
את הכתבה בטלוויזיה לא ראיתי, אך ראיתי עיתונים...

של דני פנה לעורך-הדין יהודה רסלר, וזה ניסה לפנות לבג"ץ ולמנוע את השידור, אבל לא היה כבר די זמן לכך. היא חזרה שוב לניתוח המיקרה: „אם דני באמת כליכך רצה להיפגש איתה, אז למה נפגש איתה בבתי-קפה? למה לא לקח אותה לבית-מלון? ובכלל, הרי היתה לו הכתובת שלה, אז מדוע הוא לא הלך אליה? הרי הם דיברו כליכך הרבה בטלפון? כל גבר שירכרו איתו וידרכנו אותו וימשכו אותו בלשון, וליך את עצמו שולל! אני יודעת שדני חף-משפט, ואני שאתו. הרי הייתי יכולה להיפגש מאוד בבית-המישפט“

כאותר רגע הגיע לבית-המישפט שותפו של דני לעסקים. הוא קרא ללאה הצידה וניסה לשכנע אותה שלא תיתן ראיונות לעיתונות. הוא לחץ עליה לדרוש ממני לא לפרסם את

במקום שבו אני נמצא, אך אין ספק שאעמוד בכך! אני מקווה שאת חזקה וליך להמשיך ולחיות בראש מורם ולהיות גאה בעצמך, בבעלך ובבתך! „אני מקווה שאת נותנת כל עורה אפשרית לאבי, וכי העסק ממשיך לתפקד בהצלחה. אין ספק שיהיה לנו קשה בתקופה הקרובה...“

אני מקווה ומאמין כי את אהבת אותי, אני, על כל פנים, מאוד מתגעגע וחושב עליך ועל מאיה, ומקווה ל-ראותך בקרוב. ר"ש חם לאמא ולניצנה ולכל מי שבאמת דואג לי.“

יפיון
אמיתי
ל אה סיפרה כי עמדו למנוע את שידור הכתבה בטלוויזיה. שותפו

שמו, כי זה יזיק לעסקים. לאה חזרה אלי וביקשה שלא לפרסם את שמו של השותף. הוא גם ניסה לקרוא את הרפים שרשמתי מפיה של לאה, אך עורכי-הדין הניאו אותו מכך.

עורכי-הדין נוסבאום וישעיהו סיפרו לי כי בניתיים כי הם חבריו של אמיצי מזה 12 שנה. הם היו יוצאים יחד ומבלים עם בנו בחדר. הוא היה יפיוף אמיתי והיתה לו הצלחה עצומה עם נשים. אמר ישעיהו על אמיצי, הוא סיפר עוד כי לדני יש לביזהב, ומעולם לא עבר כל עבירה.

אין לו בכלל קשרים עם חוץ-לארץ, והחברה לא עובדת עם אף אחד בחו"ל. התחקירנית למעשה רובבה אותו, וניתבה אותו לכיוון זה של השיחה. היא שמה בפיו מילים, אני בטוח שאילו היתה שואלת אותו אם היא צריכה גם להביא איתה לבן, אז הוא היה עונה לה שכן. ואז היו גם חושדים בו בהברחת סמים.“

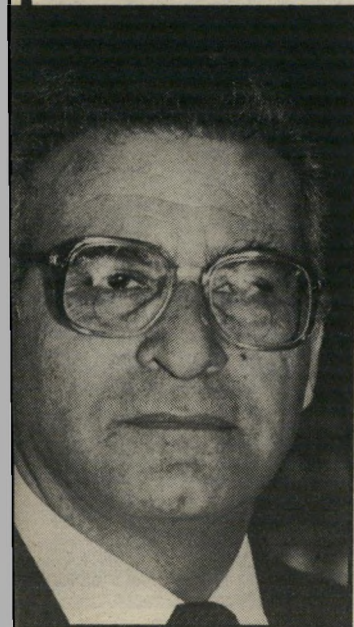
מתלוננת
בת 30

פ קדי-העזר קורא לצדדים להירכנס לאולם, השופט עמד לתת את החלטתו. ניסיתי בפעם האחרונה לביקש מלאה להצטלם, אך היא סירבה. „אבל שלא יחשבו כי אני מסרבת להצטלם מפני שאני ירודה או נראית לא טוב“, היא הרגישה. „אני חזקה ואני לא מסכנה. יש לי הורים שתומכים בי, ויש לי מישפחה חמה, ואני מאמינה בצדיקתו של דני!“

השופט קרא את החלטתו: הוא שיחרר את דני ממעצר. הוא גם מתח ביקורת על המישרה וקבע כי לא נראה לו שהיה צורך במעצר בכלל, ואת כל הפעולות אפשר היה לעשות גם כאשר אמיצי בחוץ.

„החשוד הציע לאשה כבת 30 להשתתף באורגיות ולקיים מגע מיני כמקדמת-מכירות“, אמר השופט, והיה נראה שהוא הרגיש במיוחד את גילה של המתלוננת. „המישרה מבקשת את המעצר לשם איתורן של עוד נערות, שאיתן שוחח ושעליהן אולי ינסה להשיפע“. אולם השופט לא ראה ראיות לחשש כזה ואף עברו של אמיצי איננו רומז על כך.

לגבי החשד לשידור לזנות אמר השופט כי לא התגלתה ראיה כי לחברה יש בכלל קשרי-חזק. „ברור לי ששיטת העורר לפגוש נשים יש בה מירמה ופגיעה בערכי-מוסר המקובלים עלינו“, אמר השופט, „אך גם אם נעצר בעבירה בוזיה, אין המישרה יכולה לחקור אותו על יחסי-מין שלו עם אחת העובדות שלו. אין לזה כל קשר לבעייה שבה הוא חשוד, ואין זו

השופט קוהלת יחסי-מין -

השופט שטרומן -

עבירה לקיים יחסי-מין עם אשה בוגרת, מרצונה.“
אחרי מלים בוטות אלה שיחרר השופט שטרומן את אמיצי, בסכום הפעוט של 100 אלף שקל. בערבות. אמיצי חזר הביתה לאשה, לילדה ולעסקים.

מהן העבירות שאפשר לייחס לאמיצי על פי השידור ב„כולבוטק“?

איזו עבירה?

כולבוטק שיחק בשוטרים וגנבים. ותפס בחור שעשה מעשה-קונדס. אמרו מישפטנים שנכחו באולם בעת הערר.

אנשי המישרה שאליהם הועבר החומר שצברו תחקירני כולבוטק. עזרו את אמיצי בשעות הצהריים של יום-השידור, וגם ערכו חיפוש ותפסו מיסמכים במישרדו. הם עצרו אותו על סמך תלונתן של שתי הנערות, זו שפנתה ישירות לכולבוטק, ומזכירת מערכת כולבוטק, צביה ויצמן, ששיחקה את תפקיד המועמדת לפני המצלמות.

בשיחה שנוהלה עם צביה ויצמן הציע לה אמיצי להשתתף במסיבות-חשק ולהתלבש על לקוחות דרך המיטה. הוא הציע לה משכורת של 3000 דולר לחודש, ואמר כי תצטרך לעבור אימונים.

אילו התכוון אמיצי ברצינות לשכור את הבחורות ולהעבידן בתנאים אלה, יתכן שאפשר היה לראות בכך עבירה על פי סעיף 201 לחוק העונשין, המדבר על „מי שמשדל אשה למעשה זנות עם אדם אחר“ - דינו מאסר עד חמש שנים. יתכן אפילו כי אפשר לראות בכך עבירה על סעיף 202 לחוק המדבר על „מי שמשדל אשה לעזוב את מקום מגוריה, ומתכוון להביאה לידי עיסוק בזנות.“ - ואז דינו עד שבע שנות-מאסר.

אולם סינגורו של אמיצי, עורך-הדין פינחס

נוסבאום, הביא לבית-המישפט תקדימים של בית-המישפט העליון, האומרים שאם לא בוצע מעשה ממשי של מגע מיני מהשידור, אין לראות בהתנהגות משום שידור, ולכן לא קיימת במקרה זה כל עבירה.

לגבי השאלה אם נעברה במקרה כזה עבירה של נסיון לשידור, טען עורך-הדין נוסבאום כי במעשים, כפי שהוצגו בטלוויזיה, יש משום הכנה בלבד, והם לא הגיעו עד כדי נסיון, ולכן אין המעשה בר-עונשין.

נוסבאום טוען כי אין זה הגיוני שאמיצי חיפש להשיג מין דרך המודעות הללו. „אילו היה רוצה להשיג סכס, כל מה שהוא צריך לעשות בימינו, זה לפתוח מדורים מסויימים בעיתונים ולענות על מאות מודעות-הזימה המתפרסמות שם. הוא לא צריך לפרסם מודעה למזכירה, ולהבטיח סכומי-עתק כדי להשיג כיום סכס.“ גירסתו של הסינגור היא כי אמיצי פשוט התרברב, ודיבר דברי-שטות באוזני הבחורות.

אילו הוכח בבית-המישפט כי אמיצי התכוון בכל זאת לרמות את הנערות, לספר להן על מישרה מפתה בחו"ל המביאה משכורת שמנה, ולנצל זאת כדי לשכב איתן בתקופת „האימונים“, ואחר-כך לגלות להן שבעצם אין כל מישרה בחו"ל, הרי שיתכן ואפשר יהיה להאשימו לסעיף 415 לחוק העונשין, המדבר על מי שמקבל דבר במרמה, ואשר דינו שלוש שנות מאסר ובמסיבות מחמירות חמש שנים. עבירה הפחותה ממנה מצויה בסעיף 416, ובה מדובר על השגת דבר בתחבולה שאין עימה מרמה, ואז העונש הוא מאסר עד שנתיים.

מה היתה העבירה הסופית שבה יואשם אמיצי - אם בכלל יגיע העניין לכתב-אישום - על כך תחליט המפקליתות.